

Όλοι γνωρίζουν τον μύθο του αιμοβόρου βρικόλακα Δράκουλα που ζει μέχρι τις μέρες μας πίνοντας αίμα θνητών για να κρατήσει τη ζωή και τα νιάτα του.

Όλοι γνωρίζουν τον μύθο που έπλασε ο Ιρλανδός συγγραφέας Bram Stoker, χωρίς όμως να ξέρει κανείς γιατί το ον αυτό συνδέθηκε με το πραγματικό πρόσωπο που έζησε τον 15ο αιώνα μ.Χ., Vlad III Dracul. Πολλοί είπαν ότι όταν συνέλαβε την ιδέα για το μυθιστόρημα, του μίλησε κάποιος στενός του φίλος για τον Vlad III, και αυτός εμπνεύστηκε από τα κατορθώματα του.

Όσο Φοβερός κι αν φαίνεται ο Vlad III Dracul από τις πράξεις του, ο Stoker έδωσε ένα χειρότερο πρόσωπο προς το κόσμο, δημιουργώντας ένα μίσος προς τον εαυτό του από τους Ρουμάνους, επειδή έθιξε τον εθνικό τους ήρωα και σωτήρα.

Ιστορία

«Drac» στη Ρουμανία σημαίνει «δράκος», αλλά «Dracul» σημαίνει «ο διάολος». Ο πατέρας του Vlad III ονομαζόταν Vlad Dracul και άνηκε στο «τάγμα των Δράκων» (Order of the dragon). Έτσι και ο υιός του πήρε ακριβώς το ίδιο όνομα. Η λέξη «Dracula» σημαίνει «Ο υιός του Διαβόλου».

Τον Vlad III, θα τον συναντήσουμε στην ιστορία ως VLAD III DRACUL, VLAD TEPES ή VLAD THE IMPALOR.

Αξίζει όμως να κρίνουμε έναν τόσο σημαντικό άνθρωπο, από ένα μύθο;

Τον 14ο αιώνα μ.Χ, η Ρουμανία ήταν χωρισμένη σε τρία ψευδοκράτη. Τη Γαλάχια, τη Τρανσυλβανία και τη Μολδαβία. Οι προφήτες μιλούσαν για κάποιον ο οποίος θα ένωνε τη Ρουμανία ξανά, θα ήταν ειρηνικός και φιλεύσπλαχνος, και ότι αυτός ο κάποιος θα ήταν ή ο Μεσσίας ή ο Αντίχριστος.

Το 1421 μ.Χ γεννήθηκε ο μεγαλύτερος αδερφός του Vlad, Mircea.

Το 1431 μ.χ ο πατέρας του Vlad,τάχθηκε στο τάγμα των δράκων, απ' όπου πήρε και το όνομα Dracul. Λίγο αργότερα γεννήθηκε ο Vlad III στο κάστρο «Dracul», στην Sighisoara της Transylvania. Κάποιοι είπαν ότι όταν γεννήθηκε, η Παναγία δάκρυσε αίμα...

Ακούγονται φήμες ότι η μητέρα του δεν ήταν η πριγκίπισσα Cneajna, αλλά μια τσιγγάνα, η οποία τύχαινε να είναι και μάγισσα.

Το 1433 μ.Χ ο Vlad III έμεινε ορφανός από τη πλευρά της μητέρας του.

Λίγα χρόνια αργότερα, το 1435 μ.Χ, ο πατέρας του γέννησε τον Radu the Handsome.

Το 1438 μ.Χ ο Vlad III έγινε πριγκίπας της Γαλάχιας.

Το 1446 μ.Χ ο Vlad III εντάχθηκε στο τάγμα των Δράκου. Η ένταξη έγινε από τον ίδιο του τον πατέρα, δίνοντάς του ένα δαχτυλίδι με το έμβλημα του Δράκου πάνω του.

Εκείνη τη χρονιά ο Σουλτάνος Μεχμέτ ζητούσε σαν φόρο από τη Ρουμανία 10.000 Δουκάτα και 500 νεαρά αγόρια. Ο πατέρας του Vlad III, εξαγριώθηκε και κάλεσε

συνάντηση με τους ευγενείς για να ταχθούν ενάντια του Σουλτάνου. Όσο ο πατέρας του έλειπε, οι Τούρκοι απήγαγαν τον Vlad III και τον αδερφό του, και τους οδήγησαν στο στρατόπεδό τους, έξω από τη Ρουμανία.

Στο διάστημα που κρατήθηκαν αιχμάλωτοι (9 χρόνια), ο πατέρας τους δολοφονήθηκε. Φήμες έλεγαν ότι τον σκότωσαν οι ευγενείς. Η αγριότητα και το θάρρος του Vlad III, γαλουχήθηκε από την αιχμαλωσία και τον θάνατο του πατέρα του και του αδερφού του Mircea όπου δολοφονήθηκαν το 1447 μ.Χ, από τον Vladislav II.

Το 1455 μ.Χ, ύστερα από πολλά βασανιστήρια, ο Vlad III αφέθηκε ελεύθερος με προμήθειες και ένα άλογο για να επιστρέψει στη Ρουμανία. Για τον αδερφό του δεν γνώριζε τίποτα, παρά μόνο ότι ήταν ζωντανός.

Ενώ οι Τούρκοι πίστευαν ότι θα πάει απευθείας στην πατρίδα του, εκείνος σταμάτησε πρώτα στην Ουγγαρία για να ζητήσει βοήθεια από τον τότε βασιλιά Γιάννος. Του εξήγησε ότι θέλει να ενώσει την Ρουμανία και του ζήτησε χρήματα και όπλα. Εκείνος δεν αρνήθηκε. Στο παλάτι παράλληλα γνώρισε και τη γυναίκα που τον συνόδευε στην υπόλοιπη του ζωή, Λύντια, κόρη του Ρουμάνου ευγενή Άρον. Πριν γυρίσει στη Ρουμανία φρόντισε να την παντρευτεί.

Το 1456 μ.Χ έφτασε στην Ρουμανία όπου και τη βρήκε μέσα στην αναρχία. Τον θρόνο κατείχε ο Πρίγκιπας Καρλ ο οποίος ευθυνόταν για όλη τη μιζέρια που επικρατούσε στη χώρα του. Ο Vlad πήρε πίσω τον θρόνο του σκοτώνοντας τον Καρλ. Υποσχέθηκε στον λαό του αφοσίωση, πίστη και ότι θα έδιωχνε τους Τούρκους και τους προδότες. Μέσα στον χρόνο αυτό γέννησε και το μοναδικό του υιό, τον Vlad IV.

Το 1457 μ.Χ ο Vlad σκότωσε όλους τους ευγενείς (εκτός του πεθερού του) πιστεύοντας ότι ήταν οι δολοφόνοι του πατέρα του, αλλά και επειδή ήταν πληγή της χώρας του. Ήταν αυτοί που, λόγω των προνομίων που αποκτούσαν, πρόδιδαν έναν ολόκληρο λαό και τις ηθικές του αξίες. Τους παλούκωσε λοιπόν και από τότε βγήκε το παρατσούκλι «Terpeș» που σημαίνει «παλουκωτής».

Παρ' ολ' αυτά, ο Vlad δεν παλούκωνε μοναχά, αλλά έγδερνε ζωντανούς τους εχθρούς του, τους έβραζε, τους τύφλωνε, τους έκαίγε, τους έψηνε ή τους έθαβε ζωντανούς. Πολλές φορές πριν τους σκοτώσει, τους έκοβε τα γεννητικά όργανα, τα αυτιά ή τις μύτες.

Όλα αυτά γίνονταν όμως μόνο σε αυτούς που, κατά τη γνώμη του, το άξιζαν και όχι σε απλό κόσμο: στους παραβάτες και στους προδότες. Μάλιστα, μερικούς από αυτούς τους άφηνε να σαπίζουν στην κεντρική πλατεία για να παραδειγματίζονται οι υπόλοιποι. Κάτι τέτοιο στις μέρες μας θα φαινόταν απάνθρωπο, αλλά στους Ρουμάνους ήταν κάτι το εντελώς φυσιολογικό και αγαπούσαν τον Vlad.

Την ίδια χρονιά, οι Τούρκοι επετέθησαν στην Ρουμανία και ο Άρον το έσκασε. Ο Vlad συναντήθηκε για πρώτη φορά ύστερα από τόσα χρόνια με τον αδερφό του, ο οποίος τώρα πια ήταν με το μέρος του σουλτάνου Μεχμέτ. Ο Vlad χάρισε τη ζωή στον αδερφό του και τον άφησε ελεύθερο να γυρίσει πίσω με την προειδοποίηση ότι αν το ξαναβρεί μπροστά του, θα τον σκοτώσει για την μεγάλη αυτή προδοσία.

Από το 1460 μ.Χ μέχρι και το 1464 μ.Χ υπήρξαν πάρα πολλές μάχες με τους Τούρκους. Ο Vlad ήταν πάντοτε ο νικητής. Φήμες λένε ότι παλούκωσε περίπου 20.000 αιχμαλώτους

και ότι έφαγε ψωμί βουτηγμένο στο αίμα τους!

Το 1464 μ.Χ αυτοκτόνησε η γυναίκα του. ο λόγος είναι ότι πίστεψε στο θάνατο του Vlad, είτε από παραπλανητικό μήνυμα των Τούρκων, είτε επειδή όντως τον νόμιζαν για νεκρό, ενώ δεν ίσχυε.

Ο Ραντού κατάφερε να στρέψει τους ευγενείς εναντίον του και έτσι ο Vlad γύρισε πάλι στην Ουγγαρία, στον βασιλιά Γιάννος. Όμως εκεί τον περίμενε μια δυσάρεστη έκπληξη. Ο Ραντού μαζί με τον Άρον είχαν φτιάξει πλαστά έγγραφα με την υπόσχεση του Vlad στον Ραντού, να κηρύξουν πόλεμο στην Ουγγαρία, τα οποία φρόντισαν να φτάσουν στα χέρια του βασιλιά Γιάννος.

Ο βασιλιάς Γιάννος φυλάκισε τον Vlad και πρίγκιπας πλέον της Ρουμανίας έγινε ο Ραντού. Φρόντισε να αποκατασταθούν τα προνόμια των ευγενών και όρισε τον Άρον για σύμβουλο του.

Το 1476 μ.Χ ο βασιλιάς Γιάννος ανακάλυψε την απάτη και ελευθέρωσε τον Vlad. Ο Vlad ζήτησε να τον στηρίξει για να κερδίσει πάλι τον θρόνο. Εκείνος του πρότεινε να γίνει καθολικός για να έχει και την εύνοια του Πάπα. Για να γίνει όμως κάτι τέτοιο, θα έπρεπε να παντρευτεί την κόρη του, την Ilona Szigali.

Ο Vlad δέχτηκε. Γύρισε στην Ρουμανία και ενώ κατάλαβε ότι μόνο η Τούρκικη φρουρά βρισκόταν στην Ρουμανία, έδωσε αμέσως μάχη για τον θρόνο του και έστειλε τον Ραντού πίσω στον Σουλτάνο.

Την ίδια χρονιά η ορθόδοξη εκκλησία, κατηγόρησε τον Vlad για τον αποχωρισμό του από την ορθόδοξη εκκλησία και για συνομωσία με τον Πάπα και τα φοβερά εγκλήματα που είχε διαπράξει. Η τιμωρία θα ήταν ο αφορισμός του, εκτός εάν απαρνιόταν τον καθολικισμό. Ο Vlad δεν έδωσε και πολύ σημασία. Ένταξε τον υιό του στο τάγμα των Δράκων. Ύστερα από λίγο τελικά η εκκλησία τον αφόρισε. Ένας από τους ιερείς του πρότεινε να συμμαχήσει με τον Ραντού για να μην έχει ανάγκη τον Πάπα και της Ουγγαρίας. Του αποκάλυψε επίσης ότι ο Ραντού δεν βρισκόταν στην Τουρκία αλλά στο μοναστήρι Σνάγκοφ.

Γιατί όμως να δώσουν οι ιερείς άσυλο στον εχθρό τους;

Οι ιερείς πίστευαν ότι ο Vlad ήταν ο αντίχριστος. Δεν τους ένοιαζε καθόλου για την χώρα τους παρά μόνο για την θρησκεία τους. Έτσι είχαν συνωμοτήσει με τον Ραντού για να εξολοθρεύσουν τον Vlad. Και έτσι έγινε όταν ο Vlad πήγε απλά να βρει τον αδερφό του.

Αφού λοιπόν ο Vlad δολοφονήθηκε το 1477 μ.Χ, ο Ραντού ήθελε να αποκεφαλίσει τον Vlad και να στείλει μονάχα το σώμα του στον Σουλτάνο. Ο υιός του, Vlad IV, δεν επέτρεψε κάτι τέτοιο να γίνει, κι έτσι θάφτηκε μέσα στο μοναστήρι Σνάγκοφ.

Αξίζει να σημειωθεί ότι παρ' όλο που δεν επιτρεπόταν στον Vlad IV να πάρει τον θρόνο λόγω του αφορισμού του πατέρα του, αυτός τα κατάφερε για δύο χρόνια, όπου και τον δολοφόνησαν οι ευγενείς.

Το 1931 μ.Χ ανοίχτηκε ο τάφος του Vlad Dracula οπου δεν βρήκαν τίποτα παρά κόκαλα ζώων...

Κόμης Δράκουλας

Συντάχθηκε απο τον/την Ιχώρ

Δεν ξέρω λοιπόν πως θα κρίνετε εσείς αυτόν τον άνθρωπο από τις πράξεις του, αλλά για τους Ρουμάνους ήταν ένας αξιοθαύμαστος άνθρωπος, που πολεμούσε μονάχα για τον λαό του. Δυστυχώς σε πολλούς όμως δεν αρέσουν οι ήρωες, και έτσι έπρεπε και αυτός να πεθάνει...

Και αν πάμε περίπου 400 χρόνια μπροστά στην ιστορία, σε μια άλλη χώρα με τον ίδιο εχθρό, θα βρούμε και εκεί πολλούς ήρωες, που δολοφονήθηκαν ύπουλα, αφού είχαν πρώτα αφοριστεί από την εκκλησία, όπως ο Vlad...